

radio, uden at der er taget stilling til, om dette nævn er det samme som TV-reklamenævnet. Denne mulighed er dog forudsat i de bemærkninger, der ledsagede forslaget til bestemmelsen.

I forbindelse med udarbejdelsen af nærværende lovforslag har TV-reklamenævnet bl.a. udtalt: »Det er nævnets opfattelse, at det er det sagligt rigtigste, at det er ét og samme nævn, der påser reklamereglernes overholdelse i alle de elektroniske medier, idet der ellers vil fremkomme en uensartet praksis med deraf følgende konkurrenceforvridning. Nævnet er indstillet på at fungere som et sådant fælles nævn.«

Regeringen er enig med nævnet og foreslår, at det i loven fastsættes, at det nuværende nævn også har sager vedrørende reklamer i lokal radio og tv som arbejdsområde.

Bortset herfra er det nye i bestemmelsen, at det i stk. 5 foreslås, at klager skal indbringes inden for en frist af 4 uger fra udsendelsen, således at klager ikke vil kunne indgives uden nogen tidsbegrænsning.

Med hensyn til fristen må det dog bemærkes, at nævnet efter eget skøn vil kunne tage sager op uanset fristen og således også i forbindelse med klager, der måtte indkomme efter fristens udløb, vil kunne lægge vægt på, om klagerne i første omgang har søgt opretning direkte hos det pågældende radio- eller fjernsynsforetagende.

Til nr. 25 og 26

ad § 22

Forslagene indeholder de fornødne straffebestemmelser i medfør af bestemmelserne om berigtigelse og reklame.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1989, således at de nødvendige gennemførelsesbestemmelser kan udfærdiges inden dette tidspunkt.